

ronsana

REVISTA D'INFORMACIO I FORMACIO LOCAL

GENER 1972

SANTA EULALIA DE RONSANA

N.º 36

Editorial

DUBTES

La capacitat de suportar el dubte; l'esperança d'un nou dia; la recerca constant, profunda, comprometedora i fatigant; la fe en l'existència d'una resposta i del sentir de la vida i del món, han fet caminar als homes i a la ciència, i a voltes han arribat a la troballa necessària o desitjada.

Pensant en altres valors humans i no oblidant els valors religiosos de la fe, deu ser lícit creure que passa quelcom semblant.

El dubte és una actitud honesta i molt humana, encara més quan la resposta comporta un compromís de vida.

Els qui honradament cerquen, em mereixen molt respecte. Però dissortadament haurem d'admetre que són pocs.

La majoria pren actituds sofisticades i amb «pose», i amb brillantor de quincalla. Hi ha bons estòmacs per digerir els dogmes indigeribles i barats. Hi ha prou personalitat i madurament moral i intel·lectual com per deixar-se menar pel primer que cridi, encara que sigui un xarlatà del mercat de Granollers. Les persones no han acabat de madurar, per això el producte en circulació, més seriós i que té més sortida, és la doperia brillant i destructiva.

Es cremen massa tonelades de generositat i bona fe del nostre jovent. Els joves també són explotats i també es deixen explotar per ells mateixos.

Em fan molta pena aquells que en comptes de buscar honradament la solució del problema, simplement el suprimeixen: en prescindeixen.

Quants monuments a la «paveria», a la mandra, a la lleugeresa, a la falta de lògica, i a la covardia!

El dubte a voltes té una sortida malèvolament provocada: l'auto-destrucció. Us mostraré un camí:

Primerament es pren un revulsiu honest, simple i ben dossificat de cara a la nostra societat. Això és molt fàcil i atractiu: la nostra societat té molts fonaments de mentida i d'injustícia.

En segon lloc, cal empastifar-se moralment i al nivell que sigui (fora prejudicis).

Després uns quants metres cúbics d'aire d'auto-suficiència (especial pels de bona fe i poc intel·ligents).

No cal oblidar una bona dosi de **moral de l'eficàcia**. (Els mitjans no compten encara que siguin bruts, si el fi és bo o em convé).

Després un home ja es pot «cremar» místicament (va molt bé que la motivació sembli generosa).

Finalment ja podeu llençar la persona. No li queden reserves per refer-se, i s'ha fet inútil per a la vida present, que és el pòrtic de la vida eterna.

Començo, doncs, a dubtar de molts dubtes.

La tendència socialitzant del nostre món no té necessitat d'aquestes pellerinques d'origen humà.

Cal una nova generació de persones que es realitzin en totes les dimensions, que tinguin problemes i els resolguin, que juguin net, que es comprometin, que no siguin babaus, que estimin de debò sense sectarismes ni prejudicis.

Unitat

dels

cristians

El 25 de gener era el darrer dia de l'octavari de pregària per la unitat de les esglésies cristianes.

El nostre pensament s'ha adreçat als germans cristians que no pertanyen a l'Església catòlica, als catòlics i al Senyor.

Els cristians no catòlics (protestants, ortodoxes) perquè són, encara que separats, veritables germans: creuen en Jesucrist, Déu encarnat, Salvador dels homes, mort i ressuscitat per la nostra vida. Déu els estima i nosaltres els hem d'estimar més.

El catòlics, perquè també ens entenguem més entre nosaltres. Que no ens adormim en la seguretat d'una fe recta, sinó, que cerquem aprofundir-la amb la constant meditació de la Paraula de Déu, i realitzar-la en una vida de veritable compromís i d'amor.

El Senyor, que ens doni a tots el seu Esperit d'unitat i d'amor i que purificats del pecat que dispersa, ens aplegui a tots la intimitat de vida amb Crist.

«Un sol Senyor, una sola Fe, un sol Baptisme, un sol Déu i pare».